

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 7 rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Miklové a přísedících Bc. Jiřího Pořízky a Zdeňky Andrejové v hlavním líčení konaném dne 7. března 2017, takto:

Obžalovaná

JUDr. V. K.

nar. [redacted] v P., právník, bytem trvale P.

je vinna, že

v období od května 2013 do 15.4.2016, v budově Obvodního ředitelství [redacted], v kanceláři č. [redacted] užívané poškozenou Mgr. Ing. Z. V. nar. [redacted], do níž měla obžalovaná přístup, opakovaně – zpravidla před důležitými pracovními poradami a schůzkami a před víkendech - přimíchala poškozené – bez jejího vědomí a souhlasu – do pití laxativum, když naposledy obžalovaná dne 15.4.2016 kolem 8:50 hodin přimíchala poškozené do vody ve skleničce nacházející se na psacím stole poškozené Laxygala a to v množství 13x přesahující maximální doporučené dávkování, kdy v důsledku požití poškozená trpěla průjmy s vysokou frekvencí, prudkými bolestmi břicha, meteorismem (nadměrným hromaděním plynů uvnitř zažívacího traktu), závratěmi, zvracením, pocením, mravenčením v končetinách, výraznou únavou a svalovou slabostí, přičemž uvedené zdravotní obtíže poškozené znemožňovaly účast na poradách a jednáních, kvalitní výkon práce a péči o nezletilou dceru a vedly k rozvoji úzkosti a frustrace ze ztráty pracovní výkonnosti v osobním i pracovním životě a ke snížení sebevědomí, kdy poškozené, jejíž zdravotní stav užití laxativ kontraindikoval, v důsledku opakovaných požití nadměrných dávek laxativ hrozil také rozvoj hypovolémie, tedy snížení objemu obíhající krve v důsledku dehydratace a na to navázaný pokles krevního tlaku a ztráta vědomí (mdloby) a v souvislosti s tím vznik závažných poranění různých částí těla včetně hlavy v důsledku nekontrolovaného pádu na zem, a hypokalémie, tedy ztráta draslíku, vedoucí k poruchám srdečního rytmu a svalové slabosti, v důsledku čehož u poškozené došlo k rozvoji protražované (vleklé) poruchy přizpůsobení (smíšené úzkostné a depresivní reakce) středně těžké a přetrvávající změně osobnosti, jež poškozenou v obvyklém způsobu života omezila ztrátou schopnosti vykonávat zaměstnání ve vedoucí pozici, změnou temperamentu, depresi, nevykonností, zvýšenou úzkostí, poruchami spánku, snížením schopnosti soustředit se a udržet pozornost, pocitem ohrožení, nedůvěry k okolí, ztrátou schopnosti plánování v běžných věcech i v rámci domácnosti a péče o nezletilou dceru, ztrátou sexuální apetence, ztrátou schopnosti adaptovat se na změny, po dobu nejméně 9 měsíců,

tedy: jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchala

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se:

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit poškozené Mgr. Ing. Z [redacted] V [redacted], nar. [redacted], bytem trvale [redacted], částku ve výši 1.014.351 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Mgr. Ing. Z [redacted] V [redacted] nar. [redacted], bytem trvale [redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Po dokazování provedeném v hlavním líčení konaném ve dnech 30.1.2017, 22.2.2017, 27.2.2017 a 1.3.2017 dospěl Obvodní soud pro Prahu 7 bez pochybností k závěru, že obžalovaná V [redacted] K [redacted] v době od května 2013 až do 15.4.2016 opakovaně bez vědomí a souhlasu poškozené Mgr. Ing. Z [redacted] V [redacted] jmenované lila do nápojů, které si poškozená nechávala volně v kanceláři jí užívané, do níž obžalovaná měla přístup, laxativa, tedy projímadla, zpravidla tak obžalovaná činila před důležitými jednáními a poradami a před víkendem, když naposledy tak obžalovaná učinila dne 15.4.2016, kdy do sklenice s vodou volně postavenou na stole užívaném poškozenou nalila nadměrnou (13x převyšující maximální doporučenou dávku) Laxygalu. Poškozená v důsledku požití dávek laxativ trpěla průjmy s vysokou frekvencí, prudkými bolestmi břicha, meteorismem (nadměrným hromaděním plynů uvnitř zažívacího traktu), závratěmi, zvracením, pocením, mravenčením v končetinách, výraznou únavou a svalovou slabostí, přičemž uvedené zdravotní obtíže poškozené znemožňovaly účast na poradách a jednáních, kvalitní výkon práce a péči o nezletilou dceru a vedly k rozvoji úzkosti a frustrace ze ztráty pracovní výkonnosti v osobním i pracovním životě a ke snížení sebevědomí.

Obžalovaná tak činila – jak shora již zmíněno – bez vědomí a bez souhlasu poškozené a bez znalosti jejího zdravotního stavu, když zdravotní stav poškozené zcela kontraindikoval požívání laxativ, přičemž – jak obžalovaná mohla zjistit z příbalového letáku přípravku Laxygal – poškozené v důsledku požití nadměrného množství laxativ hrozil také rozvoj hypovolémie, tedy snížení objemu obíhající krve v důsledku dehydratace a na to navázaný pokles krevního tlaku a ztráta vědomí (mdloby) a v souvislosti s tím vznik závažných poranění různých částí těla včetně hlavy v důsledku nekontrolovaného pádu na zem, a hypokalémie, tedy ztráta draslíku, vedoucí k poruchám srdečního rytmu a svalové slabosti.

Jednání obžalované představované tím, že opakovaně poškozené vlila do nápojů laxativa, v důsledku čehož poškozená trpěla vysokofrekvenčním průjmy, prudkými bolestmi břicha, meteorismem, zvracením, pocením, a výraznou únavou a svalovou slabostí, vedlo k rozvoji protrahované (vleklé) poruchy přizpůsobení (smíšené úzkostné a depresivní reakce) středně těžké a přetrvávající změně osobnosti, jež poškozenou v obvyklém způsobu života omezila ztrátou schopnosti vykonávat zaměstnání ve vedoucí pozici, změnou temperamentu, depresi, nevykonností, zvýšenou úzkostí, poruchami spánku, snížením schopnosti soustředit se a udržet pozornost, pocitem ohrožení, nedůvěry k okolí, ztrátou schopnosti plánování v běžných věcech i v rámci domácnosti a péče o nezletilou dceru, ztrátou sexuální apetence, ztrátou schopnosti adaptovat se na změny, přičemž poškozená byla ke dni vyhlášení rozsudku stále uvedeným způsobem v obvyklém způsobu života omezena a shora popsání omezení v obvyklém způsobu života tedy trvalo dobu delší než 9 měsíců.

Závěr o skutkovém ději shora popsaném soud učinil na základě výpovědi poškozené Mgr. Ing. Z██████ V██████, svědků I██████ V██████, P██████ V██████, B██████ V██████, M██████ F██████, a znalců MUDr. V██████ M██████, MUDr. P██████ K██████ CSc., Ing. J██████ S██████, Ph.D., dále znalce Doc. MUDr. J██████ H██████, CSc., příbalového letáku přípravku Laxygal, v neposlední řadě také videozáznamu kamery instalované v kanceláři poškozené zachycující dění v kanceláři dne 15.4.2016, dále znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a odvětví psychiatrie – odvětví klinické psychologie zpracované MUDr. G██████ L██████ a PhDr. T██████ S██████, kteréžto důkazy vytvořili celistvý pevný řetězec důkazů vedoucích k nepochybnému závěru o vině obžalované jednáním popsaným ve výroku rozsudku.

Obžalovaná JUDr. V██████ K██████ využila v řízení svého práva nevyprávět, pouze v řízení před soudem se stručně vyjádřila k podané obžalobě, kdy uvedla, že nečinila to, co jí je obžalobou kladeno za vinu.

Poškozená Mgr. Ing. Z██████ V██████ v hlavním líčení dne 30.1.2017 vypověděla, že v květnu 2013 se vrátila po mateřské dovolené do práce, nastoupila na místo vedoucí právního oddělení Obvodního ředitelství ██████████, JUDr. V██████ K██████ byla její podřízenou na pozici podnikový právník, kolektiv právního oddělení tvořila také systémová specialistka L██████ K██████ Š██████. Do kanceláře, kterou poškozená užívala společně s L██████ K██████ Š██████, měly přístup také V██████ K██████, JUDr. M██████ J██████, do kanceláře si chodili pro poštu, pro spisy, vzájemně se zastupovali. Obžalovaná mohla do kanceláře poškozené vstupovat běžně, volně, bez kontroly. Poškozená ze své pozice nadřízené hodnotila obžalovanou vždy pozitivně, byla s její prací spokojená, snažila se obžalované vytvořit příznivé podmínky – nekontrolovala jí ni dodržování pracovní doby, obžalované dovolovala opakovaně vyřizovat si v pracovní době osobní záležitosti, poškozená se snažila „poskytnout velkou volnost“, obžalovaná „nemusela nosit žádná potvrzení, kde byla“, přičemž poškozená uvedla, že obžalovaná této volnosti nijak nezneužívala, ten pocit rozhodně neměla.

Poškozená popsala, že po návratu do práce začala v nepravidelných intervalech – kdy se střídala období, v nichž se obtíže objevily 1-2x za týden, s obdobími, kdy byl i měsíc „klid“ – trpět bolestivými, neovladatelnými průjmy s vysokou frekvencí vyprazdňování, doprovázené silnými bolestmi a křečemi v břiše, závratěmi, pocením, kdy měla pocit, že se „s ní vlní podlaha“, ústící až v takovou únavu, že „neměla sílu odejít z práce domů nebo vyzvednout dceru ze školky“. Poškozená popsala, že tyto ataky se dostavovaly ve dnech, kdy měla proběhnout důležitá jednání nebo pracovní porady a také si všimla, že zhusta se tak děje v pátek, tj. před víkendem, přičemž vyprazdňování při průjmu bylo zcela nezadržitelné, tedy občas nestihla doběhnout na toaletu včas.

Tyto průjmy vedly fakticky ke zhoršení jejího pracovního výkonu, nemožnosti účasti na jednáních a poradách, kdy se z jednání omlouvala, ukončovala svoji účast na nich, musela odbíhat, v samém důsledku mnohdy znemožnily poškozené rádnou, resp. jakoukoli péči o dceru, kterou nebyla sto vyzvedávat ze školky či o ni pečovat, v této roli jí musel zastoupit manžel. Snížený pracovní výkon v pracovní době řešila tak, že si práci brala domů, „žaloby si napsala doma“. U poškozené tak došlo k rozvoji úzkosti, frustrace a obavy ze ztráty pracovní výkonnosti v pracovním i rodinném životě (péči o dceru a domácnost), ke snížení sebevědomí, k narušení vztahu s manželem.

Poškozená Mgr. Ing. Z██████ V██████ vypověděla, že když se vrátila po mateřské dovolené do práce, zprvu měla ve zvyku pít v průběhu dne ovocné čaje, kterého si vždy uvařila velkou konvici (džbán), měla ji potom postavenou na lednici za pracovním stolem. Jednoho dne jí však čaje došly, tehdy se napila vody načerpané do džbánu z kohoutku (vodovodního řadu), zaznamenala podivnou pachut', tehdy poprvé ji napadlo, že průjmovité stavy nemusí souviset s psychikou a stresem ze zaměstnání, nýbrž s tím, že jí někdo něco leje do pití. Svěřila se tehdy svému manželovi a ten jí „nevěřil, říkal, jak ji tohle mohlo napadnout“. Když v létě 2015 znovu při pití vody ze sklenice na svém stole zaznamenala tu shodnou pachut', slila vodu do pet lahve a nabídla ji manželovi, řekla mu, že ta voda má znovu pachut'. Manžel vodu ochutnal a pár loků i spolka posléze „noc strávil na záchodě“. Nato manžel poškozené doporučil, aby „v práci nic nejedla a nepila“. Poškozená popsala, že stále odmítala uvěřit tomu, že by jí někdo lil něco do pití, přesto si dávala větší pozor, jakou chuť mají konzumované nápoje, obtíže představované vysokofrekvenčními průjmy byly potom méně časté, občasně však pachut' ve vodě zaznamenala. Manželovi dala vodu takto ochutnat dvakrát. Když podivnou chuť vody zaznamenala v únoru 2016, svěřila se svému nadřízenému, ten si z ní dělal legraci, nevěřil jí“, proto mu dala tu vodu ochutnat, nadřízený také vodu spolkl a posléze se jí svěřil s tím, jak mu bylo „špatně“, a vzápětí tutéž pachut' vody zaznamenala „za dva nebo za tři dny“, znovu to oznámila nadřízenému, nadřízený nato konto ihned zajistil instalaci kamery v kanceláři poškozené. Potom

„se asi měsíc nic nědělo“, aĹ dne 15.4.2016, kdyĹ se poĹkozen vrtla po jednání u soudu do kancelre a napla se vody ze sklencky, kterou si ráno nechala na stole, znovu uctla stejnou pachuĹ, proto zavolala B. V. který v její kancelri kameru instalovat, zda by mohl zkontrolovat kamerov záznam. Vodu dala ochutnat manĹelovi, pracuje také na , zbytek slila do pet lahve. B. V. mohl záznam shlédnout aĹ v následující pracovn den („měl jednání mimo“), to bylo pondělí, po pracovn době, poté, kdy poĹkozen shldla záznam, se dle svých slov zhroutila, dle svých slov „ten záznam pořád vidím p řed očima, jak zkoumá, jak se to tam rozpouřt , jak bere tuĹku a míchá to“. Pet lahev uloĹila k P. V. do lednice, měl totiĹ na dveřích kancelre kouli, klch od jeho kancelre měl jen ředitel, v kancelri pak měl také ledncku. Poté, co viděla záznam, poĹkozen dle svých slov „skončila na zemi, nemohla tomu uvěřit“. ObĹalovan pak jeřt týden chodila do práce, poĹkozen si vybavila, Źe se j obĹalovan vyptávala, jak dopadlo p ředmětn jednání v pátek 15.4.2016.

Po dni 15.4.2016 poĹkozen p ředmětnmi obtĹemi p ředstavovanmi p řujmy netp řela. PoĹkozen tak vypověděla, Źe zaznamenala, Źe v době, kdy měla dovolenou nebo dlouhodob pracovn pobývala mimo kancelář, p řujmy netp řela.

PoĹkozen dle vypověděla, Źe poté, co si obĹalovanou z pracoviřt odvedla Policie ĀR, nahlásila obĹalovan pracovn neschopnost, do práce se pak obĹalovan vrtla v říjnu 2016, poĹkozen proto poĹadala o moĹnost p řestěhovan do jiné kancelre na jin patro, kdyĹ vřak „na pracoviřti se začala být“, navíc obĹalovan stále byla její po řizenou, proto raději dala poĹkozen vpověĹ. Nyní není schopna vykonávat práci na vedoucí pozici, p řijala zaměstnání na pozici řadového p řvnka.

PoĹkozen doplnila, Źe obĹalovan JUDr. K. o dleĹitch poradách a jednáních, včetně těch, kter se konala mimo budovu, měla p řehled, poĹkozen j vĹdy informovala o tom, z jakého důvodu nebude v kancelri, kvůli zastupitelnosti. ObĹalovan se také opakovan svěřila, Źe trpí urputnmi p řujmy.

PoĹkozen dle vysvětlila, p řoc po celou dobu od 5/2013 – 4/2016 nenavřtvila lkre – uvedla, Źe měla obavu, Źe m rakovinu, bála se takovou diagnózu vyslechnout, chtěla být se „svým vymodlenm dítětem“.

VpověĹ poĹkozen soud seznal věrohodnou a p řesvědivou, kdy nebylo zjiřtno ani v náznaku ničeho, co by svědčilo pro podezřn, Źe poĹkozen zamřlela svojí vpověĹ obĹalovan uřkodit. PoĹkozen v hlavním lien v rámci své vpověĹi mimo jiné vypověděla, Źe s obĹalovanou (aĹkoli obĹalovan na ni po čas hlavního lien v rámci obhajoby tzv. házela řpnu, licila ji jako neschopnou hysterku a alkoholičku) byla vĹdy co do pracovních ukol spokojen, hodnotila ji kladn, uvedla, Źe aĹ do zhldnut záznamu jejich vzjemn vztah povaĹovala za dobr, uvedla, Źe se snaĹila obĹalovan vytvořit p řzniv pracovn podmínky. Ve vztahu k této otázce pak shodn jako poĹkozen vypověděl také Ing. F., který potvrdil, Źe poĹkozen po celou dobu hodnotila pracovn výkon obĹalovan kladn, jako uspokojiv. VpověĹ poĹkozen pak korespondovala s celou řadou důkazů – s vpověĹ svědků V., F., V., V., záznamem kamery umřtn v kancelri poĹkozen, znaleckými posudky MUDr. L. a S., kter rozkryly motiv obĹalovan (krom toho se obĹalovan v rámci diagnostických vřetřen MUDr. L. p řmo a PhDr. S. nep řmo doznala), znaleckm posudkem z obru toxikologie – ve vztahu k látce, kterou obĹalovan dne 15.4.2016 nalila poĹkozen do sklenice s vodou, rovněĹ také se znaleckými posudky z obru zdravotnictví – co do ujmy na zdraví, kterou poĹkozen utp řela – resp. co do projev nevědomého nadměrného a opakovaného uĹit laxativ.

VpověĹ poĹkozen v hlavním lien pak působila p řesvědiv, poĹkozen odpovídala shodn jako v p řpravnm řizen, odpovídala i na uton otázky obhajoby p řmo, bez vyhýbání.

VpověĹ svědka I. V., manĹela poĹkozen, bylo prokázáno, Źe poĹkozen od května 2013 – po svém návratu do zaměstnání po mateřsk dovolen – si začala stěĹovat na prudk p řujmy, k řee v b řiře, svědek si vybavil, Źe je často mvala p řed jednáními a v pátek, kdy jezdili vlakem na víkend, to dle jeho slov „strávila celou cestu na WC“, svědek si vzpomněl, Źe několikrát ho poĹkozen řadala, aby ji vyzvedl v práci, Źe je tak slab, Źe by nedořla dom, opakovan svědek také msto poĹkozen musel jejich dceru vyzvednout ze řkolky, poĹkozen se nemohla starat o domácnost, svědek ji musel ve vřem zastoupit. Svědek potvrdil, Źe se mu poĹkozen svěřila s tím, Źe ve vodě v práci ctla zvlřtn pachuĹ a Źe tuto vodu také ochutnal, kdyĹ ji ochutnal poprvé, tak „měl problém, celou noc byl na WC“, poprvé to bylo v roce 2015, asi v létě, tedy se napil a za dvě hodiny dostal p řujem, Źe „ani nemohl opustit byt“, p řiemĹ tehdy vypil dva loky t vody. Voda měla nasládlou chuĹ, svědku to p řipomnalo uměl sladidlo. Tehdy vodu ochutnal, kdyĹ řel vyzvednout manĹelku z práce, setkali se p řmo p řed budovou , p řv vycházela z budovy, vodu mu p řinesla, neboĹ – kdyĹ se mu poĹkozen svěřila, Źe zase ctla tu podivnou pachuĹ ve vodě – tak j řekl, aby

mu tu vodu přinesla ochutnat. Výpovědi svědka bylo prokázáno, jakými potížemi a projevy poškozená fakticky trpěla, neboť svědek nejen že popsal, jak obtíže popisovala poškozená, nýbrž fyzické a psychické projevy obtíží u poškozené na vlastní oči pozoroval a to po celou rozhodnou dobu, kdy shodně jako poškozená popisoval průjmy, jejich průběh, dobu výskytu a trvání, dále to, jakým způsobem se projevíly na vlastní činnosti poškozené, plnění jejích pracovních povinností a to zejména v péči o nezletilou dceru a domácnost. Svědek dále – to jako osoba poškozené nejbližší, jako její manžel, jež s ní sdílel domácnost a znal ji dlouhá léta před květnem 2013 – popsal, k jakým změnám na psychice poškozené došlo, kdy svědek zavzpomínal, že poškozená byla veselá, přátelská, měli hezký vztah, pořád s ním povídala, svěřovala se mu, věděl o ní všechno, následně se poškozená uzavřela, nyní nekomunikuje, je „celkově nespolečenská“, straní se lidí na pracovišti a dřívějších přátel, „bojí se, aby se něco nestalo“, bojí se lidí, i nyní, na novém pracovišti, má strach z jídla a pití, kolegům v práci nedokáže důvěřovat. Poškozená rovněž trpí poruchami spánku, sice usne, ale v noci se budí a už nemůže usnout, trpí nechutenstvím, zcela ztratila zájem o sex, poškozená pak ztratila také zájem o dceru, málo s ní komunikuje.

Svědka potvrdil, že poškozená v době odvolených nebo delšího pobytu mimo pracoviště popisované průjmové obtíže neměla. Průjem také u poškozené ustával v nočních hodinách. Poté, co v létě 2015 svědek ochutnal vodu s pachutím, doporučil poškozené, aby v práci nic nejedla a nepila, pak si všiml, že potíže poškozená již neměla tak často, přesto se však objevovaly.

Svědčyně L ■■■ K ■■■ Š ■■■ vypověděla, že se jí poškozená svěřila s tím, že trpí střevními potížemi – průjmy, říkala jí, že „zná kdejakou toaletu v metru“, svěřila se jí s tím, že tyto obtíže mívá před poradami a jednáními, rovněž se jí opakovaně svěřila, že kvůli průjmu nemohla dojet ani pro dceru do školky, společně si dělaly srandu, že „je někdo v práci tráví“. Poškozená se pak se svými zdravotními obtížemi svěřila také dalším kolegům včetně obžalované K ■■■. Pokud se poškozená měla vzdálit z pracoviště, vždy to v rámci kolektivu sdělovala, obžalovaná K ■■■ to věděla, že nebude poškozená na pracovišti.

Z výpovědi svědků L ■■■ K ■■■ Š ■■■, M ■■■ J ■■■ a J ■■■ K ■■■ soud zjistil, že do kanceláře užívané poškozenou, již sdílela s L ■■■ K ■■■ Š ■■■, měli přístup další osoby – obžalovaná K ■■■ a M ■■■ J ■■■, klíče od kanceláře poškozené byly pověšeny v kanceláři užívané M ■■■ J ■■■ a obžalovanou, do kanceláře poškozené ostatní „chodili pro poštu“.

Svědčyně K ■■■ pak také potvrdila věrohodnost výpovědi poškozené, neboť uvedla, že vztah poškozené k obžalované byl korektní, svědkyně nezaznamenala žádný konflikt poškozené s obžalovanou.

Výpovědi svědka B ■■■ V ■■■ bylo prokázáno, že koncem února 2016 náměstek ředitele Ing. M ■■■ F ■■■ jej požádal, aby v kanceláři užívané poškozenou nainstalovat kameru a to tak, aby byl monitorován pouze stůl užívaný poškozenou, následně dne 14.3.2016 odpoledne po pracovní době svědek kameru nainstaloval. „Potom byl klid až do 15.4.2016“, kdy mu poškozená volala, že „má podezření, že má něco ve vodě“, svědek byl právě pracovně mimo Prahu, byl pátek, záznam proto mohl shlédnout až v následující pondělí 18.4.2016. Svědek si vybavil, že v průběhu víkendu došlo ke změně času ze zimního na letní, záznam svědek shlédl společně s poškozenou, týž den pak záznam shlédl ještě náměstek F ■■■, a posléze také ředitel Z ■■■ V ■■■ (náhodná shoda příjmení), na jeho pokyn se to předalo na odbor 030 – odbor krizového řízení a bezpečnosti, podle svědka poškozená byla po přehrání záznamu „přešlá, sesypala se, začala brečet“.

Výpovědi znalce MUDr. V ■■■ M ■■■ bylo prokázáno, že poškozená trpí chronickým dyspeptickým syndromem smíšeného typu anamnesticky, solárním syndromem, astenií, u poškozené došlo v rozhodném období k opakovanému předávkování laxativy, v posledním případě – 15.4.2016 - se jednalo o pikosulfát (přípravek Laxylgal). Poškozená již před květnem 2013 měla zvýšeně citlivé střevo, což fakticky zvýšilo účinek laxativ. Znalec uvedl, že laxativum Laxylgal se běžně doporučuje dávkování max. do 25 kapek, kdy 1 mililitr přípravku obsahuje 40 kapek, přičemž u poškozené – s ohledem na její zdravotní stav – bylo užití laxativ naprosto kontraindikováno. Znalec dále konstatoval, že v důsledku požití laxativa v nadměrné dávce – u poškozené s ohledem na její zdravotní stav, kdy užití laxativ bylo zcela kontraindikováno - nadměrná dávka výrazně ohrožující zdraví poškozené byla již dávka 20 kapek laxylgalu – poškozená trpěla průjmy s vysokou frekvencí, prudkými bolestmi břicha, meteorismem (nadměrným hromaděním plynů uvnitř zažívacího traktu), závratěmi, zvracením, pocením, mravenčením v končetinách, výraznou únavou a svalovou slabostí, a zároveň u ní hrozil také rozvoj hypovolémie, tedy snížení objemu obíhající krve v důsledku dehydratace a na to navázaný pokles krevního tlaku a ztráta vědomí (mdloby) a v souvislosti s tím vznik závažných poranění různých částí těla včetně hlavy v důsledku nekontrolovaného pádu na zem, a hypokalémie, tedy ztráta draslíku, vedoucí k poruchám srdečního rytmu a svalové slabosti.

Znalec také uvedl, že užití laxativ by bylo možno prokázat endoskopií, to však provedenou bezprostředně po užití dávky laxativa, kdy by bylo možno prokázat iritační zánět sliznice, nikoli však s odstupem času delším několika dnů, protože laxativum je kontaktní látka, jež nezanechává na střevní sliznici trvalejších/přetrvávajících známek. Laxativa pak nejsou vstřebávána ani do krve, krevní rozbor krve odebrané bezprostředně po předávkování by mohl prokázat snížené hladiny minerálů.

MUDr. P. K., CSc., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypověděl, že u poškozené došlo k rozvoji protražované (vleklé) poruchy přizpůsobení (smíšené úzkostné a depresivní reakce) středně těžké a přetrvávající změně osobnosti, jež poškozenou v obvyklém způsobu života omezila ztrátou schopnosti vykonávat zaměstnání ve vedoucí pozici, změnou temperamentu, depresi, nevykonností, zvýšenou úzkostností, poruchami spánku, snížením schopnosti soustředit se a udržet pozornost, pocitem ohrožení, nedůvěry k okolí, ztrátou schopnosti plánování v běžných věcech i v rámci domácnosti a péče o nezletilou dceru, ztrátou sexuální apetence, ztrátou schopnosti adaptovat se na změny.

Poškozená pak byla dle znalce před rozhodným obdobím zdravým jedincem. Nyní je stav poškozené stabilizovaný. Znalec konstatoval, že u poškozené se jedná o postižení zdravotního stavu a to středně těžké, zdravotní obtíže poškozené znalec hodnotil jako trvalé, zlepšení lze očekávat nejdříve v řádu více měsíců, nebo i let, stav poškozené se v červnu 2016 stabilizoval užíváním psychofarmak, jež poškozená stále užívá, nicméně od června 2016 do 17.1.2017, kdy znalec poškozenou vyšetřoval naposledy, nedošlo k žádnému znatelnému zlepšení. Souhrnně znalec potíže poškozené označil jako duševní strádání, multifaktoriální.

Jednání představované opakovaným podáváním laxativ bez vědomí a souhlasu poškozené je dle znalce dobře způsobil vést ke zjištěné poruše zdraví.

Výpovědi znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, Ing. J. S., Ph.D., bylo prokázáno, že v kapalině předložené Policií ČR ke zkoumání (o objemu 93ml, v lahvi Toma natura 0,5 l, popsané vykřičníkem a nápisem K.O. a s na uzávěru nakreslenou lebkou se zkříženými hnáty) byla prokázána přítomnost pikosulfátu a sorbitolu a ethylparabenu. V kapalině byla stanovena koncentrace pikosulfátu (účinné látky léku Laxygal nebo Guttalax) a to 0,726 mg/ml, kdy v předložené kapalině bylo tedy obsaženo 9ml této látky. Sorbitol a aetylparaben jsou pomocné látky obsažené v léku Laxygal. Pikosulfát byl také prokázán v kapalině obsažené ve dvou lahvičkách s označením Laxygal, předložené znalci dne 10.5.2016 policejním orgánem jako látka vydaná obžalovanou. Znalec dále popsal, že pikosulfát při perorálním požití prochází poměrně rychle žaludkem a tenkým střevem, do tlustého střeva (do něhož se již 3 hodiny po požití dostane cca 70% požitého množství), kde dochází k hydrolyze pikosulfátu bakteriální flórou, vznikuvší plyn – difenol - pak je vlastní účinnou látkou, jedná se o kontaktní látku. K účinku laxativa dochází v závislosti na uvolňování aktivní látky z přípravku, u zdravého jedince k němu dochází zpravidla za 6 hodin, nelze vyloučit nástup účinku již po 2 hodinách, doporučené dávkování je 12-24 kapek. Obsah pikosulfátu ve zkoumané kapalině (9 ml) tedy 10-13x překročil maximální doporučenou dávku. Znalec konstatoval také, u jakých onemocnění je užití pikosulfátu kontraindikováno – náhlá příhoda břišní, přecitlivělost na některou složku přípravku, neprůchodnost střev, střevní obstrukce, akutní zánětlivé onemocnění, břišní opeřice, dehydratace atd.. Dle znalce stavy popisované poškozenou dobře odpovídají nežádoucím účinkům pikosulfátu.

Dalším ze stěžejních důkazů, resp. důkazů zásadní důkazní síly, byl znalecký posudek zpracovaný MUDr. G. L., znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, to k duševnímu stavu obžalované JUDr. V. K., kdy znalecký posudek byl za souhlasu státního zástupce a obžalované postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu čten. Ve znaleckém posudku znalkyně zmiňuje, že obžalovaná v K. k vyšetřovanému skutku v rámci diagnostického vyšetření uvedla, že „udělala to asi 5x, tak 1x do měsíce, chtěla, aby V. byla alespoň trochu příjemná, aby se chovala, jak má, chtěla pomoci lidem, an které byla V. zlá. Nikdy to nedala tak často, aby se V. něco vážného stalo, vždyť to sama bere. Dějala to jen V. Souviselo to s tím, jak byla zlá na J. V době skutku se cítila – asi nijak.“ Znalkyně konstatovala, že při vyšetření u obžalované byla mimika i gestikulace zvýrazněná až teatrální, místy zlobná. Myšlení bylo koherentní, zcela egocentrické, se schopností abstrakce. Emoční labilita byla zvýšená, bez patických afektivních projevů, se sklony k opozici a k negativismu, zároveň i k vyhýbavosti a k popírání, průměrného intelektu. S odkazem na závěry znalkyně z oboru psychologie PhDr. T. S., jež u obžalované seznala přítomnou poruchu osobnosti s rysy histrionskými, narcistickými a pasivně agresivními, s možnými skluzky k depresivnímu a disforickému prožívání zvláště v důsledku situací, kdy není okolím adorována, znalkyně MUDr. L. uzavřela, že samotné jednání obžalované bylo zcela nechorobného charakteru, odpovídající zjištěné psychopatické osobnosti a jejím strategiím v rámci interakcí s okolím. Forenzně významný vliv psychoaktivních látek včetně farmak na předmětné jednání nebyl zjištěn.

V rozhodné době pak byly u obžalované schopnost rozpoznat protiprávnost jednání a schopnost toto jednání ovládat plně zachovány. Znalkyně nenavrhlá uložení ochranného léčení

Rovněž ze zdravotnické dokumentace, jež byla podkladem při zpracování znaleckého posudku, konkrétně ve zprávě MUDr. I. D., ze dne 10.5.2016 (čl. 27 spisu) vyplynulo, že obžalovaná ve vztahu k ošetřující lékařce doznala, že poškozené do pití nalávala laxativum, a to se slovy: „nevěděla si rady, chtěla jen zmírnit chování kolegyně“.

Ze znaleckého posudku zpracovaného PhDr. T. S., znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, jež byl postupem podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státního zástupce a obžalované čten, soud zjistil, že v rámci vyšetření obžalovaná kontakt navazovala, byla hovorná, v rozhovoru místy až zabíhává, se snahou rozhovor řídit. Při hovoru o subjektivně ohrožujících tématech byla vyhýbaví, v projevu byly patrné manipulativní tendence, náladu měla dysforicky zabarvenou, s labilní afektivitou, projevy emocí působily mělce a teatrálně, obžalovaná emoce při vyjadřování málo kontrolovala. Znalkyně dále konstatovala, že obžalovaná je sociálně izolovaná, její sebepojetí je negativní, intelektové výkony podává v pásmu průměru. Přítomna je u ní porucha osobnosti s rysy histrionskými a narcistickými, které se u ní projevují zejména nerealistickým sebe obrazem a labilní emotivitou. Obžalovaná má dle znalkyně sklony k opozici a negativismu, které spolu s vyhýbavostí a obranným mechanismem popírání, jež hojně využívá, ústí v pasivní agresivitu, v podobě skrytého kladení překážek. Znalkyně uzavřela, že motivací činu u obžalované byla dlouhodobá frustrace v osobním i pracovním životě, kterou nedokázala adaptivně řešit, zvolené maladaptivní řešení situace vyplynulo z osobnostních charakteristik obžalované – z pasivní agresivity a vyhýbavosti. Podle znalkyně je prognóza dalšího vývoje osobnosti obžalované nepříznivá, pokud by se dostala do obdobné situace, bylo by pro ni řešením užití pasivně agresivní strategie.

Jak vyplynulo ze znaleckého posudku, obžalovaná k jednání, jež jí je kladeno za vinu, znalkyni uvedla, že „co se teď stalo, to byl exces“, dále uváděla: „obvinění nechápu, považuju to za přemrštěný“, „věděla jsem, že se nemůže nic stát, věřila jsem, že se nic nestane, že si dá (Válová) alkohol, protože ona pije alkohol, vodu nepije“, „říkala jsem, si, to je kravina, co jsem udělala, ona to nevypije, jde stejně po chlastu, že jsem udělala strašnou pitomost, že to byla krávočina, že to nic nevyřešilo, že je to blbost, že to byl zkrat, beru to jako blbý zkrat, byla to kravina“.

Svědék Ing. M. F. nadřízený poškozené a obžalované, hodnotil pracovní výkon poškozené Ing. Mgr. V. jako dobrý, dle svých slov neměl k jí odvedené práci zásadní připomínky, zadané úkoly plnila dle požadavků. Shodně svědek hodnotil také obžalovanou. Svědek uvedl, že poškozená v rámci svých hodnocení pak rovněž obžalovanou hodnotila kladně, poškozená byla s obžalovanou po pracovní stránce spokojená.

Svědék si vybavil, že v únoru 2016 se mu poškozená svěřila s tím, že má podezření, že jí do vody, pokud si ji nechá v kanceláři bez dozoru, někdo něco přilévá, a popsala mu své zdravotní obtíže. Následně mu jednoho dne poškozená volala, ukázala mu sklenici s vodou, kterou ráno nechala na stole, a vyzvala ho, zda by vodu neochutnal, proto svědek vodu ochutnal a „voda měla skutečně nepříjemnou chuť, takovou do hořka“. Takto mu vodu dala poškozená ochutnat 2x, bylo to v různé dny, poté, co vodu ochutnal, měl svědek dle svých slov střevní problémy a pociťoval nucení na zvracení. V té době poškozená podezření na žádnou konkrétní osobu neměla, aspoň mu nic takového neříkala. Rozhodl se situaci řešit, s B. V. se shodli, že je třeba do kanceláře naistalovat kameru, což B. V. poté udělal. Záznam ze dne 15.4.2016 svědek dle svých slov viděl, celou věc oznámil řediteli Ing. Z. V. a ten věc předal odboru 030 – M. S. i. Poškozená po shlédnutí záznamu „byla zdrcená, byla v šoku, že je to paní K., bylo to pro ni překvapením“. Svědek si vybavil, že poškozená se často omlouvala z jednání, uváděla, že má bolesti břicha, že musí na toaletu. Svědek uvedl, že na poškozené nikdy nepozoroval známky užití alkoholu na pracovišti, pracoval s ní na konkrétních úkolech téměř denně a nikdy nezaznamenal, že by byla pod vlivem alkoholu ani ji alkohol konzumovat neviděl, rovněž on sám s ní alkohol na pracovišti nekonzumoval.

Výpovědí svědka M. S. soud zjistil, že plastovou lahev o objemu 0,5 litru, kterou vydal policejnímu orgánu, vyzvedl v rozhodný den z kanceláře P. V., z lednice, a osobně ji dovezl na policejní služebnu MO P ČR Karlín, kdy s tekutinou v lahvi nijak nemanipuloval, lahev neotvíral, po celou dobu přepravy ji měl pod dozorem, jiné osobě ji nesvěřil a ani jiná osoba s lahví nijak nemanipulovala, z lahve při převozu žádná tekutina nevytékala, přeprava trvala cca 15 minut. Na MO P ČR Karlín také podal za zaměstnavatele trestní oznámení. Do kanceláře P. V. se svědek dostal tak, že ho tam P. V. vpustil, kancelář P. V. je opatřena kódovaným přístupem a čipovou kartou.

Svěděk P. V. v hlavním líčení dne 27.2.2017 vypověděl, někdy na podzim roku 2015 ho poškozená požádala, zda by si nepřičichl a neochutnal vodu, kterou měla ve sklenici v kanceláři s tím, že ona vyjádřila podezření, že jí do vody někdo něco nalil. Na pohled nebylo dle svědka na vodě nic zvláštního, ale při ochutnání ucítil podivnou příchuť, vodu vyplivl, poškozené řekl, že to byl asi špatný vtíp. Na to konto se mu poškozená svěřila s tím, že podivnou chuť vody zaznamenala a opakovaně, a popsala mu, jakými trpí zažívacími obtížemi. V dubnu 2016 pak svědkovi do kanceláře poškozená donesla plastovou lahev s tekutinou, řekla mu, že je do lahve slila vodu ze své sklenice, jestli by ji nemohla dát k němu do ledničky s tím, aby ji nikdo nepil, proto na lahev svědek namaloval vykřičník a lebku se zkříženými hnáty. Svědek si vybavil, že poškozená trpěla průjmami často, častěji, než je běžné. Svědek popsal, že lahev měl uloženu v lednici ve své kanceláři, do níž nemá nikdo přístup, až do okamžiku, kdy si ji vyžádal M. S.

Videozáznam kamery umístěné v kanceláři poškozené ze dne 15.4.2016 pak více než výmluvně zachytil jednání obžalované, jež v čase 07:50 hodin vstoupila do kanceláře poškozené, v čase 7:51 hodin přistoupila ke stolu poškozené, z lahvičky – lékovky, kterou držela v levé ruce, nalila z lékovky čirou tekutinu do sklenice vody stojící na pracovním stole poškozené, od stolu odstoupila, po chvíli se ke stolu vrátila, prohlížela si obsah sklenice, následně obsah sklenice zamíchala tužkou, z kanceláře odešla.

Z protokolu o vydání hmotné věci ze dne 9.5.2016 vyplynulo, že dne 9.5.2016 při svém zadržení na pracovišti, obžalovaná vydala policejnímu orgánu 2 ks lahviček od léku Laxygal s obsahem průhledné kapaliny (v níž byla zjištěna přítomnost pikosulfátu a dalších pomocných látek shodně jako v přípravku Laxygal – viz shora).

Z protokolu o vydání hmotné věci ze dne 25.4.2016 vyplynulo, že M. S. vydal dne 25.4.2016 policejnímu orgánu plastovou lahev o objemu 0,5 l Toma natura s nápisem 15.4.2016 a vykřičníkem s písmeny K.O. a s na uzávěru láhve nakreslenou lebku se zkříženými hnáty. Při vydání věci byla láhev zadokumentována – viz fotografie na čl. 145 a násl. spisu.

Z výpovědi svědkyně J. K. vyplynulo, že po pracovní stránce jednání své nadřízené Mgr. Ing. V. hodnotila negativně, slovy „v podstatě to byla šikana na pracovišti“. Svědkyně rezolutně odmítla, že by kdy dávala poškozené něco do pití. Pokud referovala o tom, že poškozenou viděla zjevně pod vlivem alkoholu, dodala, že to bylo až poslední měsíc před tím, než poškozená rozvázala pracovní poměr.

Ve věci pak byl v hlavním líčení dne 22.2.2017 vyslechnut také svědek J. G. to k návrhu obhajoby, přičemž Obvodní soud pro Prahu 7 konstatuje, že výpověď svědka seznal nevěrohodnou, vnitřně rozpornou a viditelně vedenou snahou očernit poškozenou a postavit ji do nepříznivého světla. Svědek, ačkoli nebyl soudem vyzván, s sebou k hlavnímu líčení přinesl listiny – pracovní korespondenci týkající se jedné pracovní kauzy (ve spisu založeny na čl. 242-245), přičemž svědek referoval, že s poškozenou v rámci pracovního vztahu a plnění pracovních úkolů „bojoval na nějakých drobnostech“, kdy však k dalším dotazům připustil, že poškozená měla na řešení některých (zhruba 2%) kauz jiný názor, se kterým on nesouhlasil, v každé věci pak ale společně našli řešení, žádá ze společně jimi řešených kauz neztroskotala na přístupu poškozené. Shodně tak svědek nejprve vypověděl, že poškozená v rámci řešení případů jednala agresivně, podrážděně, následně to vysvětlil, kdy uvedl, že tyto situace vypadaly tak, že mu poškozená řekla, že „nemá pravdu“ a „rázně jeho názor odmítla, následně odešla, nic jiného se nedělo“.

Pokud svědek vypověděl, že od 2013 do 4/2016 a poškozené nepozoroval žádné změny a zdravotní problémy, tak předně je třeba uvést, že svědek jedním dechem dodal, že se vídali minimálně, pouze 2x v rámci zasedání škodní komise, bližší, důvěrný, resp. kamarádský vztah nenavázali.

Příbalový leták pak vedl ke zjištění, jaké je určení přípravku Laxygal, v jakých případech je podání léku kontraindikováno, jaké je maximální doporučené dávkování, jak má spotřebitel postupovat při předávkování (poradit se s lékařem, shodně jako před užitím přípravku). Dále lze z letáku zjistit nežádoucí účinky, a potíže v návaznosti na užití nadměrné dávky, kdy leták obsahoval informace také o hrozbě rozvoje hypovolémie, tedy snížení objemu obíhající krve v důsledku dehydratace a na to navázaný pokles krevního tlaku a ztráta vědomí (mdloby) a hypokalémie, vedoucí k poruchám srdečního rytmu a svalové slabosti.

V rámci své výpovědi před soudem dne 1.3.2017 znalec Doc MUDr. J. H., CSc., ozřejmil, z jakých podkladů vycházel a jakými postupy stanovil bolestné a ztížení společenského uplatnění u poškozené Mgr. Ing. Z. V. Znalec podrobně vysvětlil, k jaké klasifikaci poškození zdraví u poškozené dospěl, jakého a z jakého důvodu užil konkrétních kódů bolestného a k jakému dospěl bodovému ohodnocení bolestného – znalec uvedl, že poškození zdraví představované dyspeptickým syndromem

s výraznými zažívacími obtížemi, stav po opakovaném nadměrném užití laxativ bez vědomí poškozené, provázené průjmy s vysokou frekvencí vyprazdňování, bolestmi břicha, meteorizmem, celkovou slabostí, úbytkem na váze hodnotil 100 body, a rozvoj psychických poruch, reaktivních neurotických obtíží a změny osobnosti, jež bylo znalcem MUDr. K. [redacted] hodnoceno jako trvajících psychické problémy v míře středně těžké pak hodnotil 200 body (ve vztahu k bolestnému).

Ve vztahu k otázce ztížení společenského uplatnění znalec vycházel z následků na životní aktivity a participace (v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu) a jednotlivým postižením tělesných funkcí přiřadil konkrétní kvalifikátor, v rámci škály pak vždy přiřadil kvalifikátor nižší, vyšší ztížení společenského uplatnění u poškozené pak znalec modifikoval koeficientem 110%, protože se jednalo o mladou pacientku, dosud psychicky zdravou, ve věku 36 let, kdy podle metodiky NS tomuto věku odpovídá navýšení o 10 %.

Ve světle důkazů shora uvedených soud bez pochybností uzavřel, že obžalovaná – opakovaně, bez vědomí a souhlasu poškozené, bez znalosti jejího zdravotního stavu, avšak s vědomím, jaké obtíže poškozené způsobuje (neboť poškozená se obžalované svěřila, že trpí průjmy s vysokou frekvencí vyprazdňování atd.) – v období od 5/2013 do 15.4.2016 nalila do nápoje poškozené laxativum (projímadlo).

Jednání obžalované soud právně kvalifikoval jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, neboť u poškozené – v příčinné souvislosti s jednáním obžalované – došlo k rozvoji protrahované (vleklé) poruchy přizpůsobení (smíšené úzkostné a depresivní reakce) středně těžké a přetrvávající změně osobnosti, jež poškozenou v obvyklém způsobu života omezila ztrátou schopnosti vykonávat zaměstnání ve vedoucí pozici, změnou temperamentu, depresi, nevykonností, zvýšenou úzkostností, poruchami spánku, snížením schopnosti soustředit se a udržet pozornost, pocitem ohrožení, nedůvěry k okolí, ztrátou schopnosti plánování v běžných věcech i v rámci domácnosti a péče o nezletilou dceru, ztrátou sexuální apetence, ztrátou schopnosti adaptovat se na změny, po dobu nejméně 9 měsíců, tedy ke vzniku delší dobu trvajících poruchy zdraví (ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku).

Pokud obhajoba obžalované namítala, že obžalovaná jednáním představovaným opakovaným podáním nadměrné dávky laxativa nezamýšlela způsobit následek, který u poškozené nastal, soud konstatuje, že zcela bez pochybností obžalovaná - minimálně ve formě úmyslu nepřímého - svým jednáním poškozené těžkou újmu na zdraví zamýšlela způsobit, resp. obžalovaná minimálně věděla, že svým jednáním může těžkou újmu na zdraví poškozené způsobit, a pro takový případ s tím byla srozuměna.

Obžalovaná byla srozuměna s tím, že poškozené v důsledku nevědomého požití nadměrné dávky laxativa reálně hrozil – jak obžalované bylo známo nebo mohlo být známo z příbalového letáku, kdy obžalovaná se nezajímala o zdravotní stav (výchozí) poškozené, nadto laxativa poškozené podávala opakovaně, v nadměrné dávce, bez vědomí poškozené – rozvoj hypovolémie, tedy snížení objemu obíhající krve v důsledku dehydratace a na to navázaný pokles krevního tlaku a ztráta vědomí (mdloby) a v souvislosti s tím vznik závažných poranění různých částí těla včetně hlavy v důsledku nekontrolovaného pádu na zem, a hypokalémie, tedy ztráta draslíku, vedoucí k poruchám srdečního rytmu a svalové slabosti. Obžalovaná byla srozuměna se vznikem těžké újmy na zdraví u poškozené, lhostejno, zda se tak mělo stát na zdraví fyzickém, nebo duševním.

Na tomto místě zbývá zmínit, že fakt, že se předmětného jednání odpustila obžalovaná a právě jen/vylučně obžalovaná, bylo prokázáno mimo jiné výpovědí svědků J. [redacted], K. [redacted] a K. [redacted] Š. [redacted], kteří bez zaváhání rezolutně odmítli, že by oni /také/ nalévali do nápojů poškozené jiné látky.

Ve vztahu ke způsobení následku – těžké újmy na zdraví - přitom soud u obžalované shledal zavinění ve formě minimálně eventuálního úmyslu. Při posuzování útoku proti lidskému životu a zdraví sice z hlediska naplnění subjektivní stránky (ve formě úmyslu) nepostačuje, pokud pachatel jednal úmyslně, resp. pokud vykonal něco, co je způsobitelné předpokládaný následek v podobě těžké újmy na zdraví jiného způsobit, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl k takovému následku skutečně směřoval. Podle judikatury přitom nelze vycházet jen z toho, jaká újma na zdraví poškozeného byla posuzovaným útokem/jednáním způsobena, resp. jaká hrozila, ale je nutné přihlížet k okolnostem, za kterých se útok stal, jakým způsobem bylo útočeno a jaké nebezpečí z útoku poškozenému hrozilo. V případě obžalované, jež bez ohledu na neznalost zdravotního stavu poškozené, této opakovaně a v nadměrné dávce, zcela bez vědomí poškozené zákeřně podávala lék – laxativum - pak soud dospěl k závěru, že si musela nepochybně uvědomovat hrozící následek svého jednání na zdraví poškozené, zejména proto, že bez vědomí a bez znalosti zdravotního stavu – u poškozené bylo užití léku s ohledem na přecitlivělost střeva zcela kontraindikováno a jak bylo prokázáno, lékař by poškozené užití takového léku jednoznačně zakázal, avšak s plným vědomím konkrétních nežádoucích účinků léku na zažívání poškozené a s vědomím, že při

předávkování lékem je nezbytná porada s lékařem, podávala lék, jinými slovy chemickou látku ovlivňující zdraví, mající vliv na tělesné procesy. Soud uzavřel, že obžalovaná minimálně ve formě úmyslu nepřímého těžkou újmu na zdraví zamýšlela způsobit, byť by prvoplánově obžalovaná nesměřovala ke způsobení škody na fyzickém zdraví. Sodu pak nepřehlédl ani fakt, že obžalovaná znala efekt, jaký u poškozené vyvolalo užití nevědomě požitého laxativa, a je tedy zřejmé, že při dalších podáních přípravku obžalovaná byla srozuměna s tím, že poškozená – vedle účinku na fyzické zdraví a pohodu – bude zasažena také na schopnosti podávat plný pracovní výkon, pečovat o dceru, v důsledku toho dojde ke zhoršení jejího hodnocení v práci a narušení rodinné pohody, počítala s tím, že poškozená bude společensky znemožněna např. v důsledku toho, že okolí zaznamená, že nestihla doběhnout na toaletu. I z tohoto bylo lze dovodit, že obžalovaná těžkou újmu na zdraví poškozené způsobit zamýšlela.

Pokud obhajoba argumentovala tím, že svědci K [REDAKCE], J [REDAKCE], K [REDAKCE] Š [REDAKCE] v rámci svých výpovědí uvedli, že na poškozené si nevšimli žádných křečí, bolestí a rovněž nezaznamenali žádnou změnu osobnosti v podobě změny naladění, soud poznamenává, že tyto osoby byly podřízenými poškozené (K [REDAKCE], K [REDAKCE]), kolega J [REDAKCE] pak byl z podstaty své povahy člověk, který se o okolí nezajímal, tyto osoby nenavázaly žádný bližší vztah s poškozenou, nestýkali se mimopracovně, nebylo tedy důvodu, aby měli prostor zaznamenat změnu v osobnosti poškozené. Poškozená pro ně byla nadřízenou, z logiky věci zachovávala v práci určité dekorum, je pochopitelné, že se jim nesvěřovala s frustrací, se splíny, s obavami či podezřeními, jednak uzavřenost a absence schopnosti otevřeně komunikovat byla již projevem rozvíjející se poruchy osobnosti, jednak poškozená s těmito osobami žádný bližší vztah neměla. Bolesti v břiše a křeče pak samozřejmě nejsou viditelným fyzickým projevem, nelze je zaznamenat navenek, lze však poukázat na to, že svědci shodně uvedli, že poškozená opakovaně uváděla, že „jí je špatně“, svědci také zaznamenali, jak poškozená odbíhala s poněkud průhlednými výmluvami na toaletu, svědci také shodně uvedli, že se jim poškozená svěřila, že „má zmapované všechny toalety v metru a okolí“. Výpověď svědkyně K [REDAKCE], pokud uvedla, že nezaznamenala, že by někdy byla poškozená tak slabá, že ji musel z práce doprovodit manžel, soud pak hodnotil jako nikoli způsobitou být nositelem relevantní informace, neboť svědkyně K [REDAKCE] připustila, že v důsledku upravené pracovní doby pracoviště opouštěla hodinu před poškozenou, tudíž logicky nemohla zaznamenat, že poškozenou manžel doprovází domů, protože tou dobou, kdy poškozená z práce odcházela, již svědkyně K [REDAKCE] na pracovišti nebyla. Svědek J [REDAKCE] pak rovněž – pokud uváděl, že an poškozené nic nepozoroval – také jedním dechem vysvětlil, že se o poškozenou nijak nezajímal a sám přitakal, že i kdyby bylo poškozené nevolno, určitě by si toho pro svůj postoj k poškozené (v duchu „mě tyhle věci nezajímaly“) nevšiml.

Pokud se celým hlavním líčením prolínala snaha obhajoby očernit poškozenou a vylíčit ji jako neschopnou nadřízenou, která na své podřízené pouze křičí a jinak jim ubližuje, která je v práci neustále silně pod vlivem alkoholu, soud konstatuje, že výpovědi svědka Ing. M [REDAKCE] F [REDAKCE], přímého nadřízeného poškozené, bylo prokázáno, že poškozená svěřené úkoly plnila ke spokojenosti svých nadřízených, koneckonců i svědek G [REDAKCE] připustil, že nebylo žádného případu, který by poškozená zmařila, a to ani v těch případech, kdy si dovolila mít jiný názor nežli svědek a kdy svědku do očí oponovala tím, že nemá pravdu. Bylo také prokázáno, že poškozená na podřízené nijak slovně agresivně neútočila, byla jen v rámci přidělování úkolů ráznější, trvala na splnění zadaného úkolu, vyžadovala lepší výkon, nikdy se však neuchýlila k společensky nepřijatelnému chování. Pokud přidělila konkrétní úkon osobě, která měla za to, že tento úkol nepatří do jejího ranku, bylo to proto – jak bylo také prokázáno – tím, že nebyly až do odchodu poškozené rozděleny kompetence a nebyla vytvořena schémata pracovní náplně, na pracovišti to do příchodu poškozené bylo upraveno jaksi jen historicky, vágně, bez zřetelných hranic. Ve vztahu k alkoholismu poškozené soud poznamenává, že výpovědi svědků V [REDAKCE], F [REDAKCE], V [REDAKCE] bylo prokázáno, že poškozená nikdy na pracovišti nepůsobila, že by byla pod vlivem alkoholu, nechodila opilá.

Předně však ve vztahu k této argumentaci obhajoby soud uvádí, že i pokud by poškozená byla jakkoli neschopnou vedoucí a i kdyby pila v práci alkohol, nebylo by žádným ospravedlněním, vyviněním a ani by to nečilo jednání obžalované pochopitelným, pokud poškozené – jak celkem trefně poznamenal MUDr. P [REDAKCE] K [REDAKCE] – lila do nápojů jedu.

K námitce obhajoby směřující k videozáznamu pořízeného kamerou umístěnou zaměstnavatelem v kanceláři poškozené, kdy obhajoba namítala, že důkaz nebyl pořízen v souladu s trestním řádem a zákoníkem práce, soud předně uvádí, že tento důkaz v hlavním líčení provedl a jako každý jiný důkaz jej v rámci svých úvah hodnotil. Na důkazu soud ničeho nezákonného neshledal, nebylo zjištěno (ani namítáno), že záznam by byl montáží jiných záběrů, že by osoba na záznamu nebyla obžalovaná – zde bylo díky záznamu, který byl v dobré kvalitě a rozlišení – zcela jednoznačně prokázáno, že osobou, která poškozené nalila laxativa do pití, byla právě obžalovaná, záznam velmi kvalitně zachytil tvář obžalované.

V dnešní době soudní praxe zhusta pracuje se záběry kamer pořízenými osobami odlišnými od orgánů činných v trestním řízení (záznamy pořízené na mobilní telefony různými svědky, poškozenými atd.), záznamy kamer umístěných v soukromých objektech, domech, pracovištích. Na závěru o použitelnosti a nezávadnosti záznamu – jako důkazu v trestním řízení – pak by nic nemohlo změnit ani to, zda zaměstnavatel řádně své zaměstnance vyrozuměl o tom, zda a která část objektu je monitorována. Jak již shora uvedeno, nebylo ani v náznaku zjištěno ničeho, co by činilo důkaz procesně nepoužitelným, důkaz nebyl získán žádnou nepřipustnou metodou – nátlakem, výhrůžkou, na základě nezákonného rozhodnutí soudu atd.. Ačkoli obhajoba se k nepoužitelnosti důkazu zjevně upnula, soud musí uvést, že tento důkaz byl jen jedním z mnoha usvědčujících důkazů, který pouze doplnil mnohačetnou mozaiku zobrazující skutkový děj a soud uvádí, že i pokud by nebylo tohoto důkazu, soud by ke shodného závěru o vině obžalované dospěl i tak, ve světle svědeckých výpovědí a znaleckých posudků, resp. výpovědí znalců.

Se záběrem kamery umístěné v kanceláři poškozené okrajově také souvisí zjištění, že poškozená mezi dny 20.4.2016 až 25.4.2016 – poté, co byl již kamerový záznam shlednut poškozenou, svědky Ing. M. [redacted] F. [redacted], B. [redacted] V. [redacted] a Ing. Z. [redacted] V. [redacted] (ředitelem), a byl zakonzervován pro potřeby trestního řízení, zničila část kamerového systému, konkrétně harddisk kamery. Soud předně uvádí, ež toto jednání poškozené nijak neznevěrohodnilo samotný záznam kamery ze dne 15.4.2016, poškozená v rámci své výpovědi o zničení části kamery otevřeně promluvila, koneckonců nelze odhlédnout od faktu, že v té době byla poškozená zdrcená, ochromená, její jednání se sice poněkud atypické, nicméně není nepochopitelné, dobře vysvětlilo intenzitu, jakou byla poškozená jednáním obžalované zasažena po psychické stránce.

Pakliže obhajoba naznačovala, že s pet lahví obsahující vodu s tekutinou, jež do vody přilila dne 15.4.2016 obžalovaná (což bylo zachyceno na záznamu kamery) bylo manipulováno, neboť dle obhajoby – jejího pouhého odhadu – tekutiny v předmětu doličném – pet lahvi s nápisem Toma natura je jiné množství než 0,93 dcl, tak soud poznamenává, že obsah tekutiny v lahvi, jež je přílohou spisu, od pohledu dobře odpovídá tomu, že znalci Ing. S. [redacted] bylo předání ke zkoumání 0,93 dcl tekutiny. Nadto bylo věrohodnou výpovědí poškozené, svědky V. [redacted] a svědky S. [redacted] prokázáno, že tito s obsahem tekutiny v lahvi nijak nemanipulovali, nic do vody nepřilivali ani neodlévali, z lahve tekutiny po dobu přepravy k PČR nevytékala. Poškozená pak věrohodně popsala, že dne 15.4.2016 se ze sklenice na svém stole (do níž předtím obžalovaná přilila laxativum) napila – jediné tak mohla ucítit nepříslušnou pachut', poté ze sklenice – aby měla jistotu, že není paranoidní – dala ochutnat manželovi, zbytek vody pak slila do nejprve větší pet lahve, pak do předmětné malé pet lahve Toma natura o objemu 0,5 l. Z původního množství ve sklenici – odhadnutého tak na 1,2-1,3 dcl tak popsanou konzumací mohla dobře zbyť tekutina o objemu 0,93 dcl. I znalec Ing. S. [redacted] malé množství tekutiny při svém zkoumání spotřeboval, ke dni konání hlavního líčení pak uplynul téměř jeden rok, z lahve, byť měla zašroubovaný uzávěr – se část tekutiny odpařila, o čemž svědčil kondenzát na stěnách lahve. Soud konstatuje, že ani ve vztahu k tekutině obsažené v pet lahvi Toma natura – tak, jak ji zkoumal znalec Ing. S. [redacted] – nebylo ani v náznaku zjištěno čehokoli, co by svědčilo pro podezření, že s tekutinou bylo manipulováno tak, že byl změněn její objem vody a laxativa, nadto změněn záměrně tak, aby to svědčilo proti obžalované. Konec konců o tom, že obžalovaná do vody ve sklenici přilila zhruba polovinu lékovky, více než výmluvně vypovídal záznam kamery umístěné v kanceláři poškozené. Objem tekutiny v lahvi vydané svědkem S. [redacted] policejnímu orgánu pak je objektivně zachycen fotodokumentací vydané věci – předmětné lahve, kdy i v řízení před soudem bylo tekutiny v téže lahvi shodné množství.

Dále obhajoba namítala, že znalecké posudky ve věci podané znalci MUDr. M. [redacted] a MUDr. K. [redacted], jakož i MUDr. H. [redacted] jsou vadné a je na místě opatřit nové, revizní znalecké posudky. Soud pečlivě napadené závěry znalců zkoumal a nezjistil ničeho, pro co by bylo potřebné opatřit nové znalecké posudky. Znalci se vypořádali se všemi dotazy, jak soudu, tak obhajoby, odpovědi korespondovaly s dalšími ve věci zjištěnými okolnostmi, konec konců ani obhajoba konkrétní důvody či otázky, pro které hodnotí znalecké posudky jako vadné, ani neuváděla. Proto soud nové znalecké posudky neopatřil a návrh obhajoby v tomto duchu vznesený jako nadbytečný zamítl, jakož i návrh na opakované výslechy již vyslechnutých znalců a již vyslechnutých svědků, neboť obhajoba ani neuváděla, jaké další, jiné, dosud nepoložené otázky by svědkům již vyslechnutým bylo třeba položit. Soud uzavřel, že skutkový stav byl prokázán dostatečně.

K námitce obhajoby, že výpověď poškozené je nevěrohodná, kdy nevěrohodnost a účelovost výpovědi poškozená vyplývá z toho, že požaduje po obžalované náhradu škody, soud předně poznamenává, že právo na náhradu škody náleží každému poškozenému a nelze jen na argumentu, že poškozená, která

nadto svůj nárok uplatnila ústy svého zmocněnce (a na jeho radu), je již právě jen proto/z tohoto důvodu nevěrohodná.

Věrohodností výpovědi poškozené se soud zabýval – zde viz odůvodnění úvah k této otázce shora – a o věrohodnosti výpovědi poškozené je soud přesvědčen. Věrohodnost pak nebyla založena na pouhé přesvědčivosti výpovědi poškozené, kdy v hlavním líčení slyšená poškozená rozhodně nepůsobila manipulativně, její výpověď nebyla promyšlená, naučená, naopak byla spontánní, přičemž zároveň nebylo možno přehlédnout známky toho, jak se jednání obžalované podepsalo nepřímo na tělesné stránce poškozené (nebylo možno přehlédnout fyzické projevy, efekt způsobený nechutenstvím, nespavostí, bylo lze dobře také pozorovat depresivní naladění, vyčerpání, stále přetrvávající šok ze zjištění, kdo byl pachatelem, nebylo možno přehlédnout zátěž, jakou poškozená na svých bedrech v důsledku utrpěné škody na zdraví nese). Nýbrž věrohodnost výpovědi poškozené byla založena na tom, že verze poškozené plně korespondovala s celou řadou důkazů, okolností zjištěných z jiných důkazních prostředků.

Pakliže obhajoba brojila proti tomu, aby byla jako důkaz – v otázce náhrady škody – použita výpověď znalce Doc. MUDr. J. H., CSc., znalce z oboru zdravotnictví, soud uvádí: Zdejší soud si je dobře vědom toho, že metodika k odškodňování nemajetkových újem podle § 2958 NOZ, vypracovaná nejvyšším soudem ve spolupráci se Společností medicínského práva, zástupci pojistitelů a dalších právnických a medicínských profesí, není dokumentem právně závazným, nejedná se o právní předpis, nýbrž toliko o jisté vodítko ve vztahu k tomu, jaké aspekty má soud v rámci úvah o výši odškodnění postupovat. Na druhou stranu předmětná metodika je soudní rozhodovací praxí běžně používána, a i rozhodovací praxe Městského soudu v Praze (v občanskoprávních věcech), tak jak měl zdejší soud možnost se s ní seznámit, znalecké posudky vypracované příslušnými znalci dle této Metodiky jako důkaz připouští a v rozhodovací praxi převažují případy, kdy – pokud nejsou závěry znalce zmatečné, vyvrácené, zpochybněné – se rozhodnutí soudu v konkrétní věci zcela o závěry znalce opírá – pokud tedy závěry znalce vycházející ze zjištěného skutkového stavu. Proto i v této věci zdejší soud jako důkaz výpověď jmenovaného znalce hodnotil a ve vztahu k otázce výše odškodnění z ní vyšel, resp. se se znalcem zcela ztotožnil (viz níže).

Při úvaze o druhu a výši trestu soud jako k polehčující okolnosti přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalované, když to však byla jediná polehčující okolnost na straně obžalované, na straně druhé nebylo možno odhlédnout od závěru znalkyně PhDr. T. S., Ph.D., která konstatovala, že u obžalované je prognóza dalšího vývoje nepříznivá, a dále soud přihlédl k následku, jež obžalovaná svým jednáním způsobila na zdraví poškozené. Těžká újma na zdraví, tak jak byla zjištěna u poškozené, byla delší dobu trvající poruchou zdraví, resp. ke dni vyhlášení rozsudku trvala déle než 9 měsíců a stále přetrvávala, poškozená stále byla zásadním způsobem omezena v obvyklém způsobu života a trvající poruchu zdraví se dle znalce MUDr. K. podaří odstranit nejdříve za několik měsíců (počítáno ke dni 17.1.2017), možná až za několik let. Obžalovaná tedy poškodila zdraví Mgr. Ing. V. zásadním způsobem, nadto zákeřným jednáním, podáváním chemické látky – léku do nápojů poškozené, kdy poškozené vedle těžké újmy na duševním zdraví, jež u ní nastala, také hrozil reálně vznik závažných zranění fyzických, jež by měly charakter těžké újmy – viz poruchy srdečního rytmu, bezvědomí a na něj navázaný nekontrolovaný pád na tvrdou plochu vedoucí zhusta k otřesu mozku s možným mozkolebečním krvácením atd., které tedy naštěstí u poškozené fakticky nevznikly. Pro absenci jiné polehčující okolnosti nežli dosavadní bezúhonnosti obžalované, s ohledem na závažnost způsobeného následku, s přihlédnutím k faktu, že dle zjištění znalce, pokud by se obžalovaná dostala do podobné situace, jednala by shodně způsobem pasivní agrese, soudu uzavřel, že jiný než nepodmíněný trest by k nápravě obžalované a k účinné ochraně společnosti nemohl vést.

Proto soud obžalované uložil trest odnětí svobody ve výměře 3 roků, tedy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 145 odst. 1 trestního zákoníku (neboť obžalovaná dosud nebyla soudně trestán, je vyššího věku), když pro výkon trestu soud obžalovanou zařadil do věznice s dozorem, neboť trest byl obžalované uložen za úmyslný trestný čin nepřevyšující 3 léta, když obžalovaná dosud ve výkonu trestu odnětí svobody nepobývala.

K výroku o náhradě škody:

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená s nárokem na náhradu škody, konkrétně s nárokem na náhradu ztížení společenského uplatnění ve výši 934.950 Kč a náhradu škody – bolestného v rozsahu 300 bodů, tj. ve výši 79.401 Kč.

Poškozená rovněž žádala o přiznání nákladů spojených s přibráním zmocněnce, ve vztahu k této složce soud poukazuje na fakt, že trestní řád s přiznáním účelně vynaložených nákladů na přibrání zmocněnce počítá až ve fázi po právní moci odsuzujícího rozsudku.

K nároku poškozené na náhradu škody z titulu bolestného a ztížení společenského uplatnění lze stručně uvést, že tento nárok byl co do důvodu i výše provedenými důkazy prokázán. Ve vztahu k újmě, již poškozená utrpěla, soud pro stručnost odkazuje na příslušné pasáže shora.

Ustanovení § 2958 NOZ je vystavěno na základě plného odčinění nemajetkových újem na zdraví, resp. na určení výše náhrady podle zásady slušnosti. V souvislosti s tím byla k 1.1.2014 zrušena vyhláška č. 440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění. Spravedlivý a rozumný výklad nové úpravy, která postrádá jakákoliv bližší kritéria pro stanovení výše náhrady, vyžadovala podrobnější konkretizaci a nastavení základních východisek, aby soudní praxe mohla dospět k vzájemně souměřitelným a zároveň předvídatelným rozhodnutím, a proto vypracoval Nejvyšší soud ve spolupráci se Společností medicínského práva, zástupci pojistitelů a dalších právnických a lékařských profesí Metodiku k odškodňování nemajetkových újem podle § 2958 NOZ. Odborným podkladem Metodiky je komplexní medicínsky pojatá systematika zdravotních újem, vystihující vzájemné proporce v rámci náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění. Metodika Nejvyššího soudu samozřejmě nemá a nemůže mít závazný charakter, byla však vytvořena jako pomůcka, návod k naplnění zásady slušnosti ve smyslu § 2958 NOZ, a koneckonců Nejvyšší soud doporučuje soudům, aby ji při rozhodování ve sporech o náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 NOZ využívaly.

Jestliže byla v souladu s Metodikou znalcem stanovena hodnota bolestného a ztížení společenského uplatnění, nebylo důvodu, aby ji soud podpůrně nepoužil, když jinak dokazováním bylo postaveno najisto, jaký je zdravotní stav poškozené, jaké tělesné a další funkce jejího organismu byly postiženy.

Z relevantních zjištění pak ještě zbývá uvést, že zdravotní stav poškozené se stabilizoval v roce 2016, pro výpočet hodnoty 1 bodu bolestného tedy byla použita částka 264,67 Kč (jako 1% průměrné měsíční mzdy stanovené pro rok 2015).

Z důvodů shora uvedených soud uložil obžalované povinnost zaplatit poškozené částku ve výši 1.014.351 Kč (934.950 Kč + 79.401 Kč).

Se zbytkem nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho opisu podat odvolání k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání je nutné předložit s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal soudu a ostatní mohly být doručeny všem osobám, jichž se odvolání dotýká. Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody a též proto, že příslušný výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí, státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, odvolání má odkladný účinek. Jestliže odvolání v takto určené lhůtě odůvodněno nebude, může je Městský soud v Praze odmítnout.

V Praze dne 7. března 2017

Mgr. Jana Miklová, v.r.
předsedkyně senátu

za správnost: Iva Boříková Iva